ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ένατο τμήμα)

της 25ης Ιουνίου 2015*

«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος LUCEA LED — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα LUCEO — Έλλειψη προγενέστερου χαρακτήρα — Διεκδίκηση προτεραιότητας — Καταχωρισμένη στο μητρώο ημερομηνία προτεραιότητας — Έγγραφα προτεραιότητας — Αυτεπάγγελτη εξέταση — Δικαιώματα άμυνας»

Στην υπόθεση T-186/12,

Copernicus-Trademarks Ltd, με έδρα το Borehamwood (Ηνωμένο Βασίλειο), στην οποία επετράπη να υποκατασταθεί στα δικαιώματα της Verus EOOD, εκπροσωπούμενη αρχικώς μεν από τον S. Vykydal, εν συνεχεία δε από τον F. Henkel, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον A. Folliard-Monguiral,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

Maquet SAS, με έδρα την Ardon (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον N. Hebeis, δικηγόρο,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 13ης Φεβρουαρίου 2012 (υπόθεση R 67/2011-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Capella EOOD και της Maquet SAS,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (ένατο τμήμα),

συγκείμενο από τους G. Berardis, πρόεδρο, O. Czúcz (εισηγητή) και A. Popescu, δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

έχοντας υπόψη ότι οι διάδικοι δεν υπέβαλαν, εντός προθεσμίας ενός μηνός από της κοινοποιήσεως της περατώσεως της έγγραφης διαδικασίας, αίτημα περί καθορισμού ημερομηνίας για τη διεξαγωγή επ' ακροατηρίου συζητήσεως και αποφασίζοντας, ως εκ τούτου, κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και κατ' εφαρμογήν του άρθρου 135α του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, να αποφανθεί χωρίς προφορική διαδικασία,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς και προσβαλλόμενη απόφαση

1 Στις 29 Ιουλίου 2009 η νυν παρεμβαίνουσα Maquet SAS υπέβαλε αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση συνίσταται στο λεκτικό σημείο LUCEA LED.

3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος εμπίπτουν στην κλάση 10 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, της 15ης Ιουνίου 1957, για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «Χειρουργικές λυχνίες».

4 Η αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 31/2009, της 17ης Αυγούστου 2009.

5 Στις 2 Νοεμβρίου 2009 η Capella EOOD άσκησε ανακοπή, βάσει του άρθρου 41 του κανονισμού 207/2009, κατά της καταχωρίσεως σήματος η οποία είχε ζητηθεί για τα διαλαμβανόμενα στη σκέψη 3 προϊόντα.

6 Η ανακοπή στηριζόταν στην υπ' αριθ. 8554974 αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος LUCEO, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, μεταξύ άλλων για προϊόντα που εμπίπτουν στην κλάση 10 και αντιστοιχούν στην περιγραφή «χειρουργικά, οδοντιατρικά και κτηνιατρικά όργανα και εργαλεία, τεχνητά μέλη, μάτια και δόντια· ορθοπαιδικά είδη· υλικό για χειρουργικά ράμματα» και συνοδευόταν από διεκδίκηση προτεραιότητας βασιζόμενη στην αίτηση καταχωρίσεως σήματος με αριθμό πρωτοκόλλου 1533/2009, η οποία είχε κατατεθεί στο Österreichisches Patentamt (Αυστριακό Γραφείο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας) στις 16 Μαρτίου 2009 για τα ίδια προϊόντα.

7 Προς στήριξη της ανακοπής προβλήθηκε ο λόγος που διαλαμβάνεται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

8 Με την από 21 Δεκεμβρίου 2009 επιστολή, η οποία έφερε τον τίτλο «Πρόσκληση προσκομίσεως των εγγράφων προτεραιότητας σύμφωνα με το άρθρο 30 του κανονισμού [207/2009] και τον κανόνα 6 του κανονισμού [(ΕΚ) 2868/95]» της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 303, σ. 1), ο εξεταστής κάλεσε την Capella να καταθέσει «ακριβή αντίγραφα της αιτήσεως» καταχωρίσεως του αυστριακού σήματος έως και τις 22 Φεβρουαρίου 2010, διευκρινίζοντας ότι, σε περίπτωση που δεν ανταποκρινόταν στην κλήση αυτή, θα εξέπιπτε του δικαιώματος προτεραιότητας.

9 Με την από 22 Φεβρουαρίου 2010 επιστολή, η Capella κατέθεσε αντίγραφο της αιτήσεως καταχωρίσεως του αυστριακού σήματος.

10 Στις 26 Οκτωβρίου 2010 το σήμα στο οποίο στηριζόταν η ανακοπή καταχωρίσθηκε από τον εξεταστή. Ο εξεταστής δέχθηκε την προτεραιότητα που διεκδίκησε η Capella για το σήμα αυτό και καταχώρισε στο μητρώο την 16η Μαρτίου 2009 ως ημερομηνία προτεραιότητας.

11 Στις 8 Νοεμβρίου 2010 το τμήμα ανακοπών δέχθηκε την ανακοπή στο σύνολό της και υποχρέωσε την παρεμβαίνουσα να καταβάλει τα έξοδα. Το τμήμα ανακοπών έκρινε ότι το σήμα στο οποίο στηριζόταν η ανακοπή ήταν προγενέστερο του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και ότι υφίστατο κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ τους.

12 Στις 4 Ιανουαρίου 2011 η νυν παρεμβαίνουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ, βάσει των άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009, κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών. Στις 7 Μαρτίου 2011 κατέθεσε το υπόμνημά της με το οποίο εξέθετε τους λόγους της προσφυγής.

13 Στις 16 Αυγούστου 2011 η Capella υπέβαλε τις παρατηρήσεις της.

14 Στις 12 Οκτωβρίου 2011 η παρεμβαίνουσα προσκόμισε την απόφαση του Landgericht Mannheim (περιφερειακού πρωτοδικείου Μανχάιμ, Γερμανία), της 23ης Σεπτεμβρίου 2011, αριθ. 7 O 186/11, βάσει της οποίας υποχρεωνόταν η Capella να καταβάλει ως αποζημίωση στην παρεμβαίνουσα ποσό 1 780,20 ευρώ, για τον λόγο ότι είχε υποβάλει αβασίμως αίτημα παύσεως και παραλείψεως στο μέλλον πράξεων που έθιγαν δικαιώματα εκ του σήματος στο οποίο στηριζόταν η ανακοπή. Με την απόφαση αυτή, το Landgericht Mannheim έκρινε ότι η Capella είχε ενεργήσει καταχρηστικώς. Συναφώς, επισήμανε, μεταξύ άλλων, ότι η καταχώριση του σήματος στο οποίο στηριζόταν η ανακοπή είχε ζητηθεί με αποκλειστικό σκοπό την υποβολή αιτημάτων παύσεως και παραλείψεως και ότι η καταχώριση του αυστριακού σήματος στο οποίο στηριζόταν η διεκδίκηση προτεραιότητας είχε ζητηθεί επανειλημμένα χωρίς να έχει καταβληθεί το τέλος καταθέσεως. Στις 19 Οκτωβρίου 2011 η παρεμβαίνουσα προσκόμισε μετάφραση της αποφάσεως αυτής στην αγγλική γλώσσα.

15 Στις 25 Νοεμβρίου 2011 η γραμματεία του τμήματος προσφυγών κάλεσε την Capella να υποβάλει τις παρατηρήσεις της επί της αποφάσεως αυτής.

16 Η Capella υπέβαλε τις παρατηρήσεις της στις 6 Δεκεμβρίου 2011.

17 Με απόφαση της 13ης Φεβρουαρίου 2012 (στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση), το τέταρτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ανακοπών, απέρριψε την ανακοπή και υποχρέωσε την Capella να καταβάλει τα έξοδα των διαδικασιών ανακοπής και προσφυγής. Έκρινε ότι το σήμα στο οποίο στηριζόταν η ανακοπή δεν ήταν προγενέστερο του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση. Συναφώς, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε, καταρχάς, ότι η ημερομηνία καταθέσεως του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση ήταν η 29η Ιουλίου 2009, ενώ εκείνη του σήματος στο οποίο στηριζόταν η ανακοπή ήταν η 16η Σεπτεμβρίου 2009, δηλαδή ημερομηνία μεταγενέστερη της πρώτης. Εν συνεχεία, επισήμανε ότι το δικαίωμα προτεραιότητας για το σήμα στο οποίο στηριζόταν η ανακοπή δεν είχε διεκδικηθεί νομοτύπως. Η Capella δεν είχε υποβάλει το απαιτούμενο έγγραφο προτεραιότητας, δεδομένου ότι το συμπληρωμένο έντυπο αιτήσεως που κατέθεσε δεν έφερε σφραγίδα ούτε μνεία περί της πραγματικής παραλαβής του από το Österreichisches Patentamt. Επιπλέον, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι μπορούσε να εξετάσει το βάσιμο διεκδικήσεως προτεραιότητας στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής.

Διαδικασία, πραγματικά περιστατικά μεταγενέστερα της ασκήσεως της προσφυγής και αιτήματα των διαδίκων

18 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 26 Απριλίου 2012, η Verus EOOD, η οποία, στις 6 Σεπτεμβρίου 2011, καταχωρίσθηκε στο κοινοτικό μητρώο σημάτων ως δικαιούχος του σήματος στο οποίο στηριζόταν η ασκηθείσα από την Capella ανακοπή, άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

19 Στις 27 Αυγούστου 2012 η Copernicus-Trademarks Ltd καταχωρίσθηκε στο κοινοτικό μητρώο σημάτων ως νέα δικαιούχος του σήματος αυτού.

20 Με διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 23ης Οκτωβρίου 2013, επετράπη στην Copernicus-Trademarks να υποκατασταθεί στα δικαιώματα της Verus ως προσφεύγουσας.

21 Στις 13 Νοεμβρίου 2013 η Ivo Kermartin GmbH καταχωρίσθηκε στο κοινοτικό μητρώο σημάτων ως νέα δικαιούχος του σήματος στο οποίο στηριζόταν η ανακοπή.

22 Με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου την 1η Απριλίου 2014, η παρεμβαίνουσα επέστησε την προσοχή του Γενικού Δικαστηρίου στο ότι τα δικαιώματα επί του σήματος στο οποίο στηριζόταν η ανακοπή μεταβιβάσθηκαν από την προσφεύγουσα στην εταιρία Ivo Kermartin.

23 Με έγγραφα της 14ης Οκτωβρίου 2014, το Γενικό Δικαστήριο ζήτησε από τους διαδίκους να απαντήσουν σε ερωτήσεις στο πλαίσιο μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας, κατά το άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας του. Οι διάδικοι ανταποκρίθηκαν εντός των προθεσμιών που είχαν ταχθεί.

24 Η προσφεύγουσα Copernicus-Trademarks ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του τμήματος προσφυγών·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ τόσο στα δικαστικά έξοδα της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασίας όσο και στα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ.

25 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την Copernicus-Trademarks στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Επί του παραδεκτού της προσφυγής

26 Όπως επισήμανε η παρεμβαίνουσα στο από 1ης Απριλίου 2014 έγγραφό της, το σήμα στο οποίο στηριζόταν η ανακοπή δεν ανήκει πλέον στην προσφεύγουσα.

27 Κατά τους διαδίκους, το γεγονός αυτό δεν καθιστά την προσφυγή απαράδεκτη, δεδομένου ότι εξακολουθεί να υφίσταται έννομο συμφέρον της προσφεύγουσας λόγω των υποχρεώσεων που υπέχει εκ της συμβάσεως βάσει της οποίας μεταβιβάσθηκαν τα δικαιώματα επί του σήματος στην εταιρία Ivo Kermartin.

28 Αρκεί να υπομνησθεί συναφώς ότι απόκειται στο δικαιοδοτικό όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να εκτιμήσει αν, υπό τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως, είναι δικαιολογημένη, από απόψεως ορθής απονομής της δικαιοσύνης, η επί της ουσίας απόρριψη προσφυγής, χωρίς προηγούμενη απόφαση επί του παραδεκτού της (απόφαση της 26ης Φεβρουαρίου 2002, Συμβούλιο κατά Boehringer, C-23/00 P, Συλλογή, EU:C:2002:118, σκέψεις 51 και 52).

29 Λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της προκειμένης υποθέσεως, το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι, για λόγους οικονομίας της δίκης, πρέπει να εξετάσει ευθύς εξαρχής το βάσιμο της προσφυγής ακυρώσεως, χωρίς να αποφανθεί προηγουμένως επί του παραδεκτού της προσφυγής αυτής, η οποία, εν πάση περιπτώσει και για τους λόγους που εκτίθενται κατωτέρω, στερείται ερείσματος.

Επί του βάσιμου της προσφυγής

30 Η προσφυγή στηρίζεται ιδίως σε τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

31 Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλείται ιδίως από παράβαση του άρθρου 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, ο δεύτερος λόγος αντλείται ιδίως από παράβαση του άρθρου 75, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού αυτού, ο τρίτος αντλείται ιδίως από παράβαση του κανόνα 6, παράγραφος 4, του κανονισμού 2868/95, σε συνδυασμό με την απόφαση ΕΧ-05-5 του προέδρου του ΓΕΕΑ, της 1ης Ιουνίου 2005, σχετικά με τα έγγραφα που πρέπει να προσκομίζονται σε περίπτωση διεκδικήσεως προτεραιότητας ή αρχαιότητας, και ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αντλείται ιδίως από παράβαση των άρθρων 41 και 42 του κανονισμού 207/2009.

32 Επιπλέον, χωρίς να τον προβάλλει αυτοτελώς, κατ' ουσίαν, η προσφεύγουσα επικαλείται και πέμπτο λόγο ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από το ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στηρίζοντας την προσβαλλόμενη απόφαση στην κρίση ότι η Capella ενήργησε κακόπιστα κατά την υποβολή της αιτήσεως καταχωρίσεως του σήματος στο οποίο στηριζόταν η ανακοπή, μολονότι, αφενός μεν, στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής το στοιχείο αυτό δεν μπορούσε να ληφθεί υπόψη, αφετέρου δε, η Capella δεν ενήργησε κακόπιστα.

33 Το Γενικό Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να εξετάσει καταρχάς τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, εν συνεχεία δε, κατά σειρά, τον τέταρτο, τον τρίτο, τον δεύτερο και τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως

34 Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι το τμήμα προσφυγών παρέβη το άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, καθόσον εξέτασε το ζήτημα αν η Capella είχε καταθέσει το απαιτούμενο έγγραφο προς στήριξη της εκ μέρους της διεκδικήσεως προτεραιότητας για το σήμα στο οποίο στηριζόταν η ανακοπή. Η παρεμβαίνουσα δεν προέβαλε τέτοια αιτίαση, αλλά απλώς επικαλέσθηκε την κακή πίστη της Capella. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι η ημερομηνία προτεραιότητας την οποία καταχώρισε ο εξεταστής στο μητρώο δεν μπορεί να τεθεί εν αμφιβόλω στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής.

35 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν το επιχείρημα αυτό.

36 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί, πρώτον, ότι, κατά το άρθρο 76, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009, το ΓΕΕΑ εξετάζει αυτεπαγγέλτως τα πραγματικά περιστατικά, πλην όμως, σε διαδικασία που αφορά τους σχετικούς λόγους απαραδέκτου της αιτήσεως καταχωρίσεως, η εκ μέρους του εξέταση περιορίζεται στα επιχειρήματα που προβάλλουν οι διάδικοι καθώς και στα υποβληθέντα από αυτούς αιτήματα. Το άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού ορίζει ότι το ΓΕΕΑ μπορεί να μη λαμβάνει υπόψη πραγματικά περιστατικά ή αποδεικτικά στοιχεία τα οποία οι διάδικοι δεν επικαλέσθηκαν ή, αντιστοίχως, δεν προσκόμισαν εγκαίρως.

37 Δεύτερον, πρέπει να υπομνησθεί ότι, ακόμη και σε διαδικασίες που αφορούν σχετικούς λόγους απαραδέκτου αιτήσεως καταχωρίσεως, το άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 δεν αποκλείει το ενδεχόμενο το τμήμα προσφυγών να εξετάζει ορισμένα στοιχεία αυτεπαγγέλτως. Συγκεκριμένα, το ΓΕΕΑ πρέπει να αποφαίνεται επί των νομικών ζητημάτων των οποίων η επίλυση είναι αναγκαία για να διασφαλισθεί η προσήκουσα εφαρμογή του κανονισμού 207/2009 ως προς τα επιχειρήματα και τα αιτήματα των διαδίκων, ακόμη κι αν οι διάδικοι δεν έχουν εγείρει τα ζητήματα αυτά [απόφαση της 1ης Φεβρουαρίου 2005, SPAG κατά ΓΕΕΑ — Dann και Backer (HOOLIGAN), T-57/03, Συλλογή, EU:T:2005:29, σκέψη 21].

38 Εν προκειμένω, η Capella άσκησε ανακοπή κατά της επίμαχης αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος βάσει του άρθρου 41, παράγραφος 1, στοιχείο α′, και του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 207/2009. Βάσει των διατάξεων αυτών, ο δικαιούχος προγενέστερου σήματος μπορεί να ζητήσει την απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος σε περίπτωση κατά την οποία υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των σημάτων αυτών.

39 Στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής, όμως, η ύπαρξη σχετικών λόγων απαραδέκτου, κατά την έννοια του άρθρου 8 του κανονισμού 207/2009, προϋποθέτει ότι το σήμα στο οποίο στηρίζεται η ανακοπή υφίσταται και είναι προγενέστερο του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση. Πρόκειται, επομένως, για στοιχεία τα οποία το ΓΕΕΑ πρέπει να εξετάζει αυτεπαγγέλτως και των οποίων η προβολή δεν είναι δυνατόν να καταλείπεται στη διακριτική ευχέρεια των διαδίκων [βλ., σχετικώς, απόφαση της 17ης Ιουνίου 2008, El Corte Inglés κατά ΓΕΕΑ — Abril Sánchez και Ricote Saugar (BoomerangTV), T-420/03, Συλλογή, EU:T:2008:203, σκέψη 77].

40 Ως εκ τούτου, εν προκειμένω, ακόμη και σε περίπτωση κατά την οποία η παρεμβαίνουσα δεν θα είχε αμφισβητήσει τη διεκδίκηση προτεραιότητας για το σήμα στο οποίο στηριζόταν η ανακοπή, το άρθρο 76 του κανονισμού 207/2009 δεν θα απέκλειε το ενδεχόμενο το τμήμα προσφυγών να εξέταζε αυτεπαγγέλτως το βάσιμο της διεκδικήσεως αυτής.

41 Τρίτον, πρέπει να επισημανθεί ότι, εν πάση περιπτώσει, αντιθέτως προς ό,τι προβάλλει η προσφεύγουσα, στο πλαίσιο της ενώπιον του ΓΕΕΑ προσφυγής, η νυν παρεμβαίνουσα δεν επικαλέσθηκε απλώς την κακή πίστη της Capella, αλλά αμφισβήτησε και τη διεκδίκηση προτεραιότητας για το σήμα στο οποίο στηριζόταν η ανακοπή και, επομένως, τον προγενέστερο χαρακτήρα του έναντι του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση. Συγκεκριμένα, στο υπόμνημά της με το οποίο εξέθετε τους λόγους ασκήσεως της προσφυγής της 7ης Μαρτίου 2011, η παρεμβαίνουσα υποστήριξε ότι η διεκδίκηση προτεραιότητας για το σήμα στο οποίο στηριζόταν η ανακοπή ενείχε πλειστάκις πλάνη και ότι μόνον η ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως του σήματος αυτού, δηλαδή η 16η Σεπτεμβρίου 2009, μπορούσε να ληφθεί υπόψη. Στο πλαίσιο αυτό, η παρεμβαίνουσα επισήμανε μεταξύ άλλων ότι η εν λόγω διεκδίκηση στηριζόταν στην αίτηση καταχωρίσεως αυστριακού σήματος και ότι η Capella δεν είχε καταβάλει το τέλος καταθέσεως του σήματος αυτού στο Österreichisches Patentamt παρά μόνον κατόπιν της υποβολής της αιτήσεώς της καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.

42 Ως εκ τούτου, το επιχείρημα που αντλείται από παράβαση του άρθρου 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 πρέπει να απορριφθεί.

43 Κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί, με την επιφύλαξη της αιτιάσεως που αντλείται από το ότι, στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής, το τμήμα προσφυγών δεν δύναται να θέσει εν αμφιβόλω ημερομηνία προτεραιότητας που έχει καταχωρισθεί στο μητρώο, αιτίαση η οποία θα εξετασθεί στο πλαίσιο της αναλύσεως του τετάρτου λόγου ακυρώσεως.

Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως

44 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι, εν προκειμένω, ο προγενέστερος χαρακτήρας του σήματος στο οποίο στηριζόταν η ανακοπή είχε αποδειχθεί βάσει της ημερομηνίας προτεραιότητας της 16ης Μαρτίου 2009, η οποία είχε καταχωρισθεί στο μητρώο. Η κρίση του τμήματος προσφυγών ότι, στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής, το τμήμα αυτό δύναται να εξετάζει το βάσιμο της διεκδικήσεως προτεραιότητας είναι πεπλανημένη. Στο πλαίσιο τέτοιας διαδικασίας, το τμήμα προσφυγών δεν δύναται να θέτει εν αμφιβόλω το κύρος των στοιχείων που έχουν καταχωρισθεί στο μητρώο. Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών, καθόσον δεν περιορίσθηκε να δεχθεί απλώς την ημερομηνία της 16ης Μαρτίου 2009 που είχε καταχωρισθεί στο μητρώο, αλλά εξέτασε αν πληρούνταν εν προκειμένω

οι προϋποθέσεις για τη διεκδίκηση προτεραιότητας τις οποίες προβλέπουν τα άρθρα 29 και 30 του κανονισμού 207/2009, ο κανόνας 6 του κανονισμού 2868/95 και τα άρθρα 1 και 2 της αποφάσεως ΕΧ-05-5, παρέβη, κατά την προσφεύγουσα, τα άρθρα 41 και 42 του κανονισμού 207/2009.

45 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν τα επιχειρήματα αυτά.

46 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί, πρώτον, ότι, εν προκειμένω, η ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως του σήματος στο οποίο στηρίζεται η ανακοπή, συγκεκριμένα δε η 16η Σεπτεμβρίου 2009, είναι μεταγενέστερη εκείνης του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, δηλαδή της 29ης Ιουλίου 2009. Ως εκ τούτου, ο προγενέστερος χαρακτήρας του σήματος στο οποίο στηρίζεται η ανακοπή εξαρτάται από το βάσιμο της διεκδικήσεως της 16ης Μαρτίου 2009 ως ημερομηνίας προτεραιότητας.

47 Δεύτερον, όσον αφορά το ζήτημα αν το τμήμα προσφυγών υποχρεούται να στηριχθεί στην ημερομηνία προτεραιότητας που καταχώρισε στο μητρώο ο εξεταστής, χωρίς να μπορεί να εξετάσει αν πληρούνται οι προϋποθέσεις για τη διεκδίκηση προτεραιότητας, πρωτίστως, πρέπει να υπομνησθεί ότι, στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής, το ΓΕΕΑ οφείλει, καταρχήν, να εκτιμήσει το υποστατό των προβαλλόμενων πραγματικών περιστατικών και την αποδεικτική ισχύ των στοιχείων που προσκομίζουν οι διάδικοι [βλ., σχετικώς, απόφαση της 20ής Απριλίου 2005, Atomic Austria κατά ΓΕΕΑ — Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ), T-318/03, Συλλογή, EU:T:2005:136, σκέψεις 34 και 35].

48 Η αρχή αυτή, πάντως, υπόκειται σε περιορισμούς. Επομένως, όπως διατείνεται ορθώς η προσφεύγουσα, το κύρος κοινοτικού σήματος στο οποίο στηρίζεται ανακοπή δεν μπορεί να τεθεί εν αμφιβόλω στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής. Συγκεκριμένα, οσάκις ο αιτών την καταχώριση σήματος, κατά της οποίας έχει ασκηθεί ανακοπή στηριζόμενη σε κοινοτικό σήμα, προτίθεται να αμφισβητήσει το κύρος του δευτέρου, υποχρεούται να το πράξει στο πλαίσιο διαδικασίας κηρύξεως ακυρότητας ενώπιον του ΓΕΕΑ [βλ., σχετικώς, απόφαση της 13ης Απριλίου 2011, Bodegas y Viñedos Puerta de Labastida κατά ΓΕΕΑ — Unión de Cosecheros de Labastida (PUERTA DE LABASTIDA), T-345/09, EU:T:2011:173, σκέψη 65].

49 Ωστόσο, αντιθέτως προς ό,τι διατείνεται η προσφεύγουσα, η νομολογία αυτή, η οποία αφορά το κύρος κοινοτικού σήματος επί του οποίου στηρίζεται ανακοπή, δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής στην περίπτωση της διεκδικήσεως προτεραιότητας για ένα τέτοιο σήμα.

50 Συγκεκριμένα, στο πλαίσιο αυτό, καταρχάς, πρέπει να επισημανθεί ότι η καταχώριση στο μητρώο ημερομηνίας προτεραιότητας για κοινοτικό σήμα δεν δύναται να αμφισβητηθεί, ή τουλάχιστον δεν δύναται να αμφισβητηθεί βασίμως, στο πλαίσιο διαδικασίας κηρύξεως ακυρότητας. Αφενός, δεν πρόκειται για απόλυτο λόγο ακυρότητας κατά την έννοια του άρθρου 52 του κανονισμού 207/2009. Αφετέρου, το άρθρο 53 του κανονισμού 207/2009, το οποίο διέπει τους σχετικούς λόγους ακυρότητας, δεν καθιστά δυνατό να αμφισβητηθεί λυσιτελώς η ημερομηνία προτεραιότητας που καταχώρισε στο μητρώο ο εξεταστής. Βεβαίως, κατά την παράγραφο 1, στοιχείο α′, του εν λόγω άρθρου, μπορεί να ζητηθεί η κήρυξη της ακυρότητας καταχωρισθέντος σήματος σε περίπτωση κατά την οποία υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του σήματος αυτού και προγενέστερου σήματος κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού. Πρέπει επίσης να επισημανθεί ότι, κατά το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο β′, του κανονισμού 207/2009, οι αιτήσεις καταχωρίσεως σήματος δύνανται να συνιστούν «προγενέστερα σήματα» κατά την παράγραφο 1 του εν λόγω άρθρου. Εντούτοις, με το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο β′, του κανονισμού 207/2009 διευκρινίζεται ότι τούτο ισχύει «υπό την επιφύλαξη της καταχωρίσεώς τους». Ως εκ τούτου, οι αιτήσεις κηρύξεως της ακυρότητας καταχωρισθέντος σήματος, οι οποίες στηρίζονται σε αιτήσεις καταχωρίσεως, μπορούν να αντικρουσθούν με ανακοπή στηριζόμενη στο εν λόγω καταχωρισθέν σήμα, η οποία αφορά τις εν λόγω αιτήσεις καταχωρίσεως. Κατά συνέπεια, εν προκειμένω, αίτηση κηρύξεως ακυρότητας του σήματος επί του οποίου στηρίζεται η ανακοπή δεν μπορεί να χαρακτηρισθεί ως ουσιαστικό μέσο προκειμένου να αμφισβητηθεί η διεκδίκηση προτεραιότητας του σήματος αυτού.

51 Εν συνεχεία, διαπιστώνεται ότι δεν υφίσταται άλλη ειδική διαδικασία η οποία, αφενός, να επιτρέπει σε τρίτο να αμφισβητήσει την ημερομηνία προτεραιότητας που έχει καταχωρισθεί στο μητρώο για κοινοτικό σήμα και, αφετέρου, να είναι παρεμφερής της διαδικασίας κηρύξεως ακυρότητας, της οποίας μία από τις ιδιαιτερότητες έγκειται στο ότι δεν μπορεί να κινηθεί αυτεπαγγέλτως από το ΓΕΕΑ.

52 Πρώτον, μια προσφυγή κατά την έννοια των άρθρων 58 έως 61 του κανονισμού 207/2009 δεν αποτελεί τέτοια διαδικασία. Συγκεκριμένα, βάσει του άρθρου 59 του εν λόγω κανονισμού, μόνον οι διάδικοι σε διαδικασία στην οποία εκδόθηκε απόφαση τμήματος του ΓΕΕΑ επιτρέπεται να προσφεύγουν κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον των τμημάτων προσφυγών. Ο αιτών, όμως, την καταχώριση ετέρου κοινοτικού σήματος δεν είναι εν γένει διάδικος στη διαδικασία καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος επί του οποίου στηρίζεται η ανακοπή κατά της αιτήσεώς του και δεν δύναται, επομένως, να αμφισβητήσει τη διεκδίκηση προτεραιότητας που αφορά το δεύτερο αυτό σήμα μέσω προσφυγής. Εν προκειμένω, συνεπώς, η παρεμβαίνουσα δεν μπορούσε να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ προκειμένου να αμφισβητήσει την απόφαση του εξεταστή όσον αφορά την προτεραιότητα του σήματος στο οποίο στηριζόταν η ανακοπή κατά της αιτήσεώς της καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.

53 Δεύτερον, όσον αφορά τις διαδικασίες που επικαλείται η προσφεύγουσα και συγκεκριμένα αυτές οι οποίες καθιστούν δυνατές τις ακυρώσεις ή τις ανακλήσεις και οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 80 του κανονισμού 207/2009, σε συνδυασμό με τον κανόνα 53α του κανονισμού 2868/95, ή εκείνες που επιτρέπουν τις διορθώσεις και οι οποίες προβλέπονται στους κανόνες 27 και 53 του κανονισμού 2868/95, αρκεί η διαπίστωση ότι, εν πάση περιπτώσει, δεν μπορούν να θεωρηθούν παρεμφερείς των διαδικασιών κηρύξεως ακυρότητας, δεδομένου ότι το ΓΕΕΑ δύναται να κινήσει αυτεπαγγέλτως διαδικασίες ακυρώσεως, ανακλήσεως ή διορθώσεως κατά την έννοια των προμνημονευθεισών διατάξεων, ενώ τέτοια δυνατότητα δεν υφίσταται στην περίπτωση των διαδικασιών κηρύξεως ακυρότητας. Επιπλέον, όσον αφορά τις διαδικασίες ακυρώσεως ή ανακλήσεως κατά το άρθρο 80 του κανονισμού 207/2009, εάν υποτεθεί ότι έχουν εν προκειμένω εφαρμογή, πρέπει να επισημανθεί ότι, βάσει της παραγράφου 2 της διατάξεως αυτής, μπορούν να ζητηθούν μόνον από διάδικο διαδικασίας στην οποία εκδόθηκε η επίμαχη απόφαση. Όπως, όμως, προεκτέθηκε στη σκέψη 52, ο αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος δεν είναι εν γένει διάδικος στη διαδικασία καταχωρίσεως του ετέρου κοινοτικού σήματος επί του οποίου στηρίζεται η ανακοπή κατά της αιτήσεώς του. Όσον αφορά τις διαδικασίες διορθώσεως κατά τον κανόνα 27 του κανονισμού 2868/95, εάν υποτεθεί ότι έχουν εν προκειμένω εφαρμογή, διαπιστώνεται ότι η διάταξη αυτή προβλέπει απλώς τη δυνατότητα διορθώσεως, αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν αιτήσεως του δικαιούχου.

54 Κατά συνέπεια, η προμνημονευθείσα στη σκέψη 48 νομολογία, κατά την οποία το κύρος κοινοτικού σήματος δεν μπορεί να αμφισβητηθεί στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής, δεν έχει εφαρμογή στην περίπτωση αμφισβητήσεως του βασίμου διεκδικήσεως προτεραιότητας για ένα τέτοιο σήμα.

55 Ως εκ τούτου, αντιθέτως προς ό,τι διατείνεται η προσφεύγουσα, εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη εξετάζοντας αν πληρούνταν οι προϋποθέσεις διεκδικήσεως προτεραιότητας που προβλέπουν τα άρθρα 29 και 30 του κανονισμού 207/2009, ο κανόνας 6 του κανονισμού 2868/95 και τα άρθρα 1 και 2 της αποφάσεως ΕΧ-05-5.

56 Συνεπώς, ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί, καθόσον η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το τμήμα προσφυγών παρέβη τα άρθρα 41 και 42 του κανονισμού 207/2009 εξετάζοντας αν πληρούνταν οι προϋποθέσεις για τη διεκδίκηση προτεραιότητας. Πρέπει επίσης να απορριφθεί η αιτίαση που προέβαλε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως και η οποία αντλείται από το ότι, στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής, το τμήμα προσφυγών δεν δύναται να θέσει εν αμφιβόλω ημερομηνία προτεραιότητας που έχει καταχωρισθεί στο μητρώο (βλ. σκέψη 43 ανωτέρω).

57 Καθόσον η προσφεύγουσα, με ορισμένα επιχειρήματα που προβάλλει στο πλαίσιο του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, αμφισβητεί εκ νέου ότι το ζήτημα του βασίμου της διεκδικήσεως προτεραιότητας αποτελεί μέρος του αντικειμένου της διαφοράς ενώπιον του τμήματος προσφυγών, τα επιχειρήματα αυτά πρέπει να απορριφθούν για τους λόγους που εκτέθηκαν στο πλαίσιο της εξετάσεως του πρώτου λόγου ακυρώσεως.

58 Ως εκ τούτου, ο πρώτος και ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθούν στο σύνολό τους.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως

59 Με τον υπό κρίση λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα βάλλει κατά της κρίσεως του τμήματος προσφυγών ότι η Capella δεν κατέθεσε το απαιτούμενο έγγραφο για την απόδειξη του βασίμου της διεκδικήσεως προτεραιότητας για το σήμα στο οποίο στηριζόταν η ανακοπή. Η προσφεύγουσα φρονεί ότι, εν προκειμένω, πληρούνταν οι προϋποθέσεις του κανόνα 6, παράγραφος 4, του κανονισμού 2868/95, σε συνδυασμό με την απόφαση EX-05-5.

60 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν τα επιχειρήματα αυτά.

61 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί, καταρχάς, ότι το άρθρο 29, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009 προβλέπει ότι ο νομοτύπως καταθέσας αίτηση καταχωρίσεως σήματος σε ένα ή για ένα από τα κράτη που είναι συμβαλλόμενα μέρη της Συμβάσεως των Παρισίων για την προστασία της βιομηχανικής ιδιοκτησίας, της 20ής Μαρτίου 1883, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, ή της Συμφωνίας για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ), ή ο διάδοχός του, έχει δικαίωμα προτεραιότητας προκειμένου να καταθέσει αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος για το ίδιο σήμα και για υπηρεσίες ή προϊόντα πανομοιότυπα με εκείνα για τα οποία έχει κατατεθεί η αίτηση αυτή ή εμπεριεχόμενα σε αυτά, εντός έξι μηνών από την ημερομηνία καταθέσεως της πρώτης αιτήσεως. Βάσει της παραγράφου 2 του εν λόγω άρθρου, γίνεται δεκτό ότι γεννάται δικαίωμα προτεραιότητας από κάθε κατάθεση που ισοδυναμεί με νομότυπη εθνική κατάθεση βάσει του εθνικού δικαίου του κράτους στο οποίο πραγματοποιείται ή βάσει διμερών ή πολυμερών συμφωνιών. Από την παράγραφο 3 του εν λόγω άρθρου προκύπτει ότι ως νομότυπη εθνική κατάθεση νοείται κάθε κατάθεση η οποία αρκεί για την απόδειξη της ημερομηνίας καταθέσεως της αιτήσεως, ανεξάρτητα από την τελική τύχη της αιτήσεως. Η παράγραφος 4 του άρθρου αυτού προβλέπει ότι ως πρώτη αίτηση, της οποίας η ημερομηνία καταθέσεως είναι η αφετηρία για την προθεσμία προτεραιότητας, θεωρείται και μεταγενέστερη αίτηση που έχει κατατεθεί για το ίδιο σήμα, για πανομοιότυπα προϊόντα ή υπηρεσίες και στο ίδιο ή για το ίδιο κράτος όπως και προγενέστερη πρώτη αίτηση, υπό την προϋπόθεση ότι, κατά την ημερομηνία καταθέσεως της μεταγενέστερης αιτήσεως, η προγενέστερη αίτηση είχε ανακληθεί, εγκαταλειφθεί ή απορριφθεί, χωρίς να έχει εξεταστεί από τις κρατικές αρχές και χωρίς να εξακολουθούν να απορρέουν εξ αυτής δικαιώματα, και χωρίς να έχει ακόμη χρησιμεύσει ως βάση για τη διεκδίκηση του δικαιώματος προτεραιότητας. Η προγενέστερη αίτηση δεν μπορεί πλέον να χρησιμεύσει ως βάση για τη διεκδίκηση του δικαιώματος προτεραιότητας.

62 Βάσει της πρώτης περιόδου του άρθρου 30 του κανονισμού 207/2009, το οποίο φέρει τον τίτλο «Διεκδίκηση προτεραιότητας», ο αιτών που προτίθεται να διεκδικήσει την προτεραιότητα προγενέστερης καταθέσεως πρέπει να προσκομίσει δήλωση προτεραιότητας και αντίγραφο της προγενέστερης αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος.

63 Βάσει του κανόνα 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95, σε περίπτωση κατά την οποία με την αίτηση διεκδικείται, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 30 του κανονισμού 207/2009, προτεραιότητα μίας ή πλειόνων προγενεστέρων καταθέσεων, κατά την έννοια του άρθρου 29 του κανονισμού 207/2009, ο αιτών οφείλει να γνωστοποιήσει τον αριθμό πρωτοκόλλου της προγενέστερης αιτήσεως και να προσκομίσει αντίγραφό της εντός προθεσμίας τριών μηνών από της ημερομηνίας καταθέσεως. Κατά

τον κανόνα 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95, το ακριβές του αντιγράφου πρέπει να βεβαιώνεται από την αρχή στην οποία είχε κατατεθεί η προγενέστερη αίτηση και να συνοδεύεται από βεβαίωση της αρχής αυτής σχετικά με την ημερομηνία καταθέσεως της προγενέστερης αιτήσεως.

64 Κατά τον κανόνα 6, παράγραφος 4, του κανονισμού 2868/95, ο πρόεδρος του ΓΕΕΑ δύναται να αποφασίσει ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που πρέπει να υποβάλει ο αιτών μπορεί να είναι λιγότερα από τα απαιτούμενα βάσει της παραγράφου 1, υπό τον όρο ότι το ΓΕΕΑ διαθέτει τις σχετικές πληροφορίες από άλλες πηγές.

65 Βάσει της διατάξεως αυτής, αφενός, ο πρόεδρος του ΓΕΕΑ εξέδωσε την απόφαση ΕΧ-05-5, της οποίας το άρθρο 1, που φέρει τον τίτλο «Αντικατάσταση των βεβαιώσεων προτεραιότητας από στοιχεία διαθέσιμα σε ιστοτόπους [του Διαδικτύου]», ορίζει τα εξής:

«Τα δικαιολογητικά που πρέπει να προσκομίσει ο αιτών κατά τη διεκδίκηση προτεραιότητας μπορεί να είναι λιγότερα από εκείνα που απαιτούνται σύμφωνα με τον κανόνα 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95 […], υπό τον όρο ότι το ΓΕΕΑ μπορεί να έχει στη διάθεσή του τα απαιτούμενα στοιχεία από [διαδικτυακό] ιστότοπο κεντρικού γραφείου βιομηχανικής ιδιοκτησίας κράτους που είναι συμβαλλόμενο μέρος της Συμβάσεως των Παρισίων για την προστασία της βιομηχανικής ιδιοκτησίας ή της Συμφωνίας για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου.»

66 Το άρθρο 2 της εν λόγω αποφάσεως, το οποίο φέρει τον τίτλο «Διαδικασία», έχει ως εξής:

«(1) Κατά τη διεκδίκηση προτεραιότητας και εφόσον ο αιτών δεν έχει προσκομίσει ακόμη τα έγγραφα που διαλαμβάνονται στον κανόνα 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/98 […], το Γραφείο διακριβώνει συστηματικά αν τα στοιχεία σχετικά με τον αριθμό πρωτοκόλλου, την ημερομηνία καταθέσεως, το όνομα του αιτούντος ή του δικαιούχου, την απεικόνιση του σήματος και τον κατάλογο των προϊόντων ή υπηρεσιών που αφορά η αίτηση καταχωρίσεως προγενέστερου σήματος του οποίου διεκδικείται η προτεραιότητα είναι διαθέσιμα στον [διαδικτυακό] ιστότοπο του κεντρικού γραφείου βιομηχανικής ιδιοκτησίας του κράτους στο οποίο ή για το οποίο διεκδικείται η κατάθεση αιτήσεως καταχωρίσεως προγενέστερου σήματος.

(2) Σε περίπτωση κατά την οποία το [ΓΕΕΑ] μπορεί να έχει στη διάθεσή του τα απαιτούμενα στοιχεία από [διαδικτυακό] ιστότοπο, το μνημονεύει, κατά το μέτρο αυτό, στον φάκελο της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος. Σε αντίθετη περίπτωση, το [ΓΕΕΑ] καλεί [τον αιτούντα], κατ' εφαρμογήν του κανόνα 9, παράγραφος 3, σημείο γ', του κανονισμού 2868/95 […] να προσκομίσει τα έγγραφα που διαλαμβάνονται στον κανόνα 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95 […].»

67 Βάσει του κανόνα 6, παράγραφος 4, του κανονισμού 2868/95, αφετέρου, ο πρόεδρος του ΓΕΕΑ εξέδωσε την απόφαση ΕΧ-03-5, σχετικά με τις τυπικές προϋποθέσεις για τη διεκδίκηση αρχαιότητας ή προτεραιότητας, της οποίας το άρθρο 1, που φέρει τον τίτλο «Έγγραφα προτεραιότητας για τα κοινοτικά σήματα», προβλέπει:

«Ο αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος μπορεί να καταθέτει τα δικαιολογητικά έγγραφα προς στήριξη διεκδικήσεως προτεραιότητας που έχει χορηγήσει αρχή η οποία είχε παραλάβει την προγενέστερη αίτηση, όπως τα προβλεπόμενα κατά τον κανόνα 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95 […] ("έγγραφο προτεραιότητας") υπό τη μορφή είτε του πρωτοτύπου εγγράφου είτε ακριβούς φωτοαντιγράφου […].»

68 Τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας προκειμένου να αποδείξει ότι η Capella υπέβαλε το απαιτούμενο έγγραφο προτεραιότητας πρέπει να εξετασθούν με γνώμονα τις διατάξεις αυτές.

69 Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα στοιχεία που απαιτούνται βάσει των άρθρων 1 και 2 της αποφάσεως ΕΧ-05-5 ήταν διαθέσιμα στον διαδικτυακό ιστότοπο του Österreichisches Patentamt.

70 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν τα επιχειρήματα αυτά.

71 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, βάσει του άρθρου 2 της αποφάσεως ΕΧ-05-5, ο κατάλογος των προϊόντων ή υπηρεσιών που αφορά η αίτηση καταχωρίσεως προγενέστερου σήματος στην οποία στηρίζεται η διεκδίκηση προτεραιότητας καταλέγεται μεταξύ των στοιχείων που πρέπει να είναι διαθέσιμα στον διαδικτυακό ιστότοπο του οικείου γραφείου κατά τον χρόνο εξετάσεως του βασίμου της διεκδικήσεως προτεραιότητας. Εν προκειμένω, πρέπει, επομένως, να εξετασθεί αν ο κατάλογος των υπηρεσιών και των προϊόντων για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση του αυστριακού σήματος ήταν διαθέσιμος στον διαδικτυακό ιστότοπο του Österreichisches Patentamt, κατά τον χρόνο της εκ μέρους του εξεταστή εξετάσεως της διεκδικήσεως προτεραιότητας για το σήμα στο οποίο στηριζόταν η ανακοπή.

72 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα στοιχεία αυτά ήταν διαθέσιμα στον διαδικτυακό ιστότοπο του Österreichisches Patentamt. Η παρεμβαίνουσα, όμως, η οποία αμφισβητεί το επιχείρημα αυτό, προσκόμισε κοινοποίηση του εν λόγω γραφείου, της 29ης Απριλίου 2013, από την οποία προκύπτει ότι, το 2009, κατά τον χρόνο δηλαδή κατά τον οποίο ο εξεταστής εξέτασε τη διεκδίκηση προτεραιότητας για το σήμα στο οποίο στηριζόταν η ανακοπή, όσον αφορά τα αυστριακά σήματα, υπήρχαν δύο πηγές πληροφοριών, συγκεκριμένα δε, αφενός, δωρεάν μηχανή αναζητήσεως προσβάσιμη μέσω του διαδικτυακού ιστοτόπου του Österreichisches Patentamt και, αφετέρου, μηχανή αναζητήσεως ανήκουσα σε ιδιωτική εταιρία ελεγχόμενη από το εν λόγω γραφείο. Από την κοινοποίηση αυτή προκύπτει επίσης ότι, όσο εκκρεμεί η αίτηση καταχωρίσεως αυστριακού σήματος, ούτε η δωρεάν μηχανή αναζητήσεως που είναι προσβάσιμη μέσω του διαδικτυακού ιστοτόπου του γραφείου αυτού ούτε η μηχανή αναζητήσεως της εταιρίας που ελέγχει το εν λόγω γραφείο επιτρέπουν την πρόσβαση στον αναλυτικό κατάλογο των προϊόντων και των υπηρεσιών, αλλά μόνον στους αριθμούς των κλάσεων για τις οποίες έχει ζητηθεί η καταχώριση.

73 Απαντώντας, όμως, σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, η προσφεύγουσα επισήμανε ότι η αίτηση καταχωρίσεως αυστριακού σήματος στην οποία στηριζόταν η διεκδίκηση προτεραιότητας εξακολουθούσε να εκκρεμεί και ότι, επομένως, δεν είχε καταχωρισθεί κανένα αυστριακό σήμα.

74 Λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων αυτών και του γεγονότος ότι η προσφεύγουσα δεν προέβαλε κανένα επιχείρημα δυνάμενο να θέσει εν αμφιβόλω την αξιοπιστία του εγγράφου που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι αποδείχθηκε επαρκώς από νομικής απόψεως ότι, κατά τον χρόνο κατά τον οποίο ο εξεταστής εξέτασε το βάσιμο της διεκδικήσεως προτεραιότητας για το σήμα στο οποίο στηριζόταν η ανακοπή, ο ακριβής κατάλογος των υπηρεσιών και των προϊόντων για τα οποία είχε ζητηθεί η καταχώριση του αυστριακού σήματος δεν ήταν διαθέσιμος ούτε στον διαδικτυακό ιστότοπο του Österreichisches Patentamt ούτε στον ιστότοπο της ιδιωτικής εταιρίας που ήλεγχε το γραφείο αυτό.

75 Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι, εν προκειμένω, δεν πληρούνταν οι προϋποθέσεις που προβλέπουν τα άρθρα 1 και 2 της αποφάσεως ΕΧ-05-5, χωρίς να απαιτείται να αποφανθεί επί του ζητήματος αν η προμνημονευθείσα μηχανή αναζητήσεως την οποία παρείχε η ελεγχόμενη από το Österreichisches Patentamt ιδιωτική εταιρία μπορούσε να χαρακτηρισθεί ως αποτελούσα μέρος του διαδικτυακού ιστοτόπου του εν λόγω γραφείου κατά την έννοια των διατάξεων αυτών. Κατά συνέπεια, καθόσον αντλείται από παράβαση των διατάξεων αυτών, ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

76 Δεύτερον, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι, στις 21 Δεκεμβρίου 2009, όταν ο εξεταστής κάλεσε την Capella, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως ΕΧ-05-5, να προσκομίσει ακριβή αντίγραφα της προβαλλομένης προς στήριξη της διεκδικήσεως προτεραιότητας αιτήσεως καταχωρίσεως αυστριακού σήματος, αυτή προσκόμισε τα απαιτούμενα έγγραφα. Βάσει του άρθρου 1 της αποφάσεως ΕΧ-03-5, αρκούσε να υποβληθεί ακριβές αντίγραφο της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος.

77 Πρέπει να υπομνησθεί συναφώς ότι από το άρθρο 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως ΕΧ-05-5 προκύπτει ότι τα απαιτούμενα στοιχεία που δεν είναι διαθέσιμα στον διαδικτυακό ιστότοπο του οικείου γραφείου πρέπει, καταρχήν, να υποβάλλονται με τη μορφή του εγγράφου που διαλαμβάνεται στον κανόνα 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95, δηλαδή υπό τη μορφή αντιγράφου το ακριβές του οποίου προς την προγενέστερη αίτηση βεβαιώνεται από την αρχή που το παρέλαβε, συνοδευομένου από βεβαίωση της αρχής αυτής στην οποία επισημαίνεται η ημερομηνία καταθέσεως της προγενέστερης αιτήσεως.

78 Βεβαίως, ορθώς διατείνεται η προσφεύγουσα ότι το άρθρο 1 της αποφάσεως ΕΧ-03-5 ελαττώνει τις απαιτήσεις αυτές, δεδομένου ότι απλώς απαιτεί ακριβές αντίγραφο του εγγράφου προτεραιότητας κατά την έννοια του κανόνα 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95. Εντούτοις, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει η προσφεύγουσα, από τη διάταξη αυτή δεν μπορεί να συναχθεί ότι αντίγραφο του εντύπου αιτήσεως καταχωρίσεως συμπληρωμένο από την Capella πληροί τις απαιτήσεις αυτές. Συγκεκριμένα, μολονότι δεν απαιτείται η βεβαίωση περί του ακριβούς του εγγράφου προτεραιότητας εκ μέρους της αρχής στην οποία κατατέθηκε η αίτηση, πρέπει πάντα να πρόκειται για έγγραφο βάσει του οποίου ο εξεταστής θα έχει τη δυνατότητα να ελέγξει αν και πότε το οικείο γραφείο παρέλαβε την αίτηση καταχωρίσεως σήματος. Στο αντίγραφο, όμως, του εντύπου αιτήσεως καταχωρίσεως που υπέβαλε η Capella δεν γίνεται μνεία της παραλαβής του από το Österreichisches Patentamt.

79 Ως εκ τούτου, η κρίση του τμήματος προσφυγών ότι η Capella δεν υπέβαλε τα απαιτούμενα έγγραφα προτεραιότητας δεν ενέχει πλάνη.

80 Τρίτον, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι ήταν και εξακολουθεί να είναι σύνηθες, για τους εξεταστές του ΓΕΕΑ, να κάνουν δεκτά αντίγραφα αιτήσεων καταχωρίσεως όπως αυτό που υπέβαλε η Capella. Αρκεί συναφώς η υπόμνηση ότι οι αποφάσεις τις οποίες λαμβάνουν τα τμήματα προσφυγών του ΓΕΕΑ, δυνάμει του κανονισμού 207/2009, όσον αφορά την καταχώριση σημείου ως κοινοτικού σήματος, εμπίπτουν στην άσκηση δεσμίας αρμοδιότητας και όχι διακριτικής ευχέρειας [αποφάσεις της 26ης Απριλίου 2007, Alcon κατά ΓΕΕΑ, C-412/05 P, Συλλογή, EU:C:2007:252, σκέψη 65, και της 24ης Νοεμβρίου 2005, Sadas κατά ΓΕΕΑ — LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), T-346/04, Συλλογή, EU:T:2005:420, σκέψη 71]. Συνεπώς, η νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως πρέπει να εκτιμηθεί αποκλειστικώς βάσει των εφαρμοστέων διατάξεων, όπως έχουν ερμηνευθεί από τα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης, και όχι βάσει ενδεχόμενης προγενέστερης πρακτικής του ΓΕΕΑ.

81 Καθόσον η προσφεύγουσα, επικαλούμενη την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, θα είχε την πρόθεση να υποστηρίξει ότι το τμήμα προσφυγών, πριν λάβει απόφαση που αφίσταται της συνήθους πρακτικής του ΓΕΕΑ, όφειλε να ενημερώσει την Capella ως προς τις αμφιβολίες του όσον αφορά τα έγγραφα που εκείνη του υπέβαλε, επισημαίνεται ότι το επιχείρημα αυτό θα εξετασθεί στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως.

82 Τέταρτον, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας που αντλείται από το ότι ο εξεταστής είχε τη δυνατότητα να ζητήσει να κοινοποιηθεί ο ακριβής κατάλογος των υπηρεσιών και προϊόντων για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση αυστριακού σήματος ενώπιον του Österreichisches Patentamt, αρκεί η διαπίστωση ότι από τα άρθρα 1 και 2 της αποφάσεως ΕΧ-05-5 και από τον κανόνα 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95 προκύπτει σαφώς ότι, εξαιρουμένης της περιπτώσεως κατά την οποία τα απαιτούμενα στοιχεία είναι διαθέσιμα στον διαδικτυακό ιστότοπο του γραφείου στο οποίο κατατέθηκε η αίτηση, απόκειται στον αιτούντα που διεκδικεί δικαίωμα προτεραιότητας για σήμα να υποβάλει τα απαιτούμενα έγγραφα προτεραιότητας. Πράγματι, καμία εφαρμοστέα διάταξη δεν προβλέπει ότι, σε περίπτωση κατά την οποία τα απαιτούμενα στοιχεία δεν είναι διαθέσιμα στον διαδικτυακό ιστότοπο του γραφείου στο οποίο κατατέθηκε η αίτηση, απόκειται στον εξεταστή να επικοινωνήσει απευθείας με το εν λόγω γραφείο. Αντιθέτως, στην περίπτωση αυτή, ενδεχομένως, αφού κλήθηκε προς τούτο από τον εξεταστή βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως ΕΧ-05-5 και του κανόνα 9, παράγραφος 3, στοιχείο γ', του κανονισμού 2868/95, όπως συνέβη στην προκειμένη υπόθεση, απόκειται στον ίδιο τον αιτούντα να υποβάλει τα έγγραφα αυτά.

83 Η αιτίαση αυτή πρέπει επομένως να απορριφθεί, χωρίς να απαιτείται να αποφανθεί το Γενικό Δικαστήριο επί του ζητήματος αν, λαμβανομένου υπόψη ότι προβλήθηκε για πρώτη φορά στο πλαίσιο απαντήσεως της προσφεύγουσας σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, η αιτίαση αυτή μπορεί να θεωρηθεί παραδεκτή.

84 Ως εκ τούτου, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί, με την επιφύλαξη της εξετάσεως της αιτιάσεως, εάν υποτεθεί προβληθείσα, ότι, βάσει της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης η οποία στηρίζεται στη συνήθη πρακτική του ΓΕΕΑ, το τμήμα προσφυγών όφειλε να γνωστοποιήσει στην Capella τις αμφιβολίες του όσον αφορά τα έγγραφα που είχε υποβάλει η δεύτερη (βλ. σκέψη 81 ανωτέρω).

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως

85 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών παρέβη το άρθρο 75, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 207/2009, αποφαινόμενο ότι η Capella δεν υπέβαλε τα απαιτούμενα έγγραφα προτεραιότητας, χωρίς να την έχει καλέσει προηγουμένως να διατυπώσει τις απόψεις της συναφώς. Βεβαίως, με απόφαση της 25ης Νοεμβρίου 2011, η γραμματεία του τμήματος προσφυγών την κάλεσε να υποβάλει τις παρατηρήσεις της όσον αφορά το από 12 Οκτωβρίου 2011 έγγραφο που είχε προσκομίσει η παρεμβαίνουσα. Ωστόσο, δεδομένου ότι η διεκδικούμενη ημερομηνία προτεραιότητας είχε γίνει δεκτή και καταχωρισθεί στο μητρώο από τον εξεταστή, η δε παρεμβαίνουσα δεν είχε αμφισβητήσει τη διεκδίκηση προτεραιότητας, η Capella δεν είχε λόγους να υποθέσει ότι το τμήμα προσφυγών μπορεί να έθετε εν αμφιβόλω το στοιχείο αυτό. Επιπλέον, ελλείψει ενδείξεως εκ μέρους του τμήματος προσφυγών, δεν θα μπορούσε να φαντασθεί ότι το τμήμα δεν θα ήταν ικανοποιημένο από την ανάλυση του εξεταστή, η οποία ήταν σύμφωνη με συνήθη πρακτική του ΓΕΕΑ. Κατά συνέπεια, το τμήμα προσφυγών όφειλε να την ενημερώσει σχετικά με τις αμφιβολίες του.

86 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν τα επιχειρήματα αυτά.

87 Καταρχάς, πρέπει να επισημανθεί ότι, με τον υπό κρίση λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα διατείνεται, κατ' ουσίαν, ότι το τμήμα προσφυγών όφειλε να ενημερώσει την Capella για τις αμφιβολίες του όσον αφορά τον επαρκή χαρακτήρα των εγγράφων που εκείνη είχε υποβάλει. Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να εξετασθούν όχι μόνον τα επιχειρήματα που αντλούνται ευθέως από παράβαση του άρθρου 75, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 207/2009 και εκείνα που αντλούνται από παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, αλλά και το ζήτημα αν το σφάλμα στο οποίο υπέπεσε ο εξεταστής μπορούσε να υποχρεώσει το τμήμα προσφυγών να γνωστοποιήσει τις αμφιβολίες του στην Capella.

– Επί των επιχειρημάτων που αφορούν το άρθρο 75, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 207/2009

88 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί, καταρχάς, ότι, κατά το άρθρο 75, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 207/2009, οι αποφάσεις του ΓΕΕΑ μπορούν να στηρίζονται μόνο στους λόγους επί των οποίων οι διάδικοι είχαν τη δυνατότητα να λάβουν θέση.

89 Εν συνεχεία, όσον αφορά την αιτίαση που αντλείται από το ότι δεν ήταν δυνατόν η Capella να αναμένει ότι το τμήμα προσφυγών δεν θα δεχόταν την ημερομηνία προτεραιότητας που είχε καταχωρίσει στο μητρώο ο εξεταστής, πρώτον, αρκεί να υπομνησθεί ότι, στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής, το τμήμα προσφυγών οφείλει να εξετάζει αν το σήμα επί του οποίου στηρίζεται η ανακοπή είναι προγενέστερο του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση (βλ. σκέψεις 37 έως 40 ανωτέρω) και, στο πλαίσιο αυτό, ενδεχομένως, οφείλει επίσης να εξετάζει αν πληρούνται οι προϋποθέσεις για τη διεκδίκηση προτεραιότητας (βλ. σκέψεις 46 έως 55 ανωτέρω). Δεύτερον, πρέπει να επισημανθεί ότι, εν προκειμένω, με το υπόμνημά της στο οποίο εξέθετε τους λόγους της προσφυγής της 7ης Μαρτίου 2011, η νυν παρεμβαίνουσα αμφισβήτησε τη διεκδίκηση προτεραιότητας για το σήμα επί του οποίου στηριζόταν η ανακοπή και, επομένως, το ότι αυτό ήταν προγενέστερο του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση (βλ. σκέψη 41 ανωτέρω). Ως εκ τούτου, το ζήτημα αυτό αποτελεί μέρος της

ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαφοράς και, ακόμη και ελλείψει ρητής ενδείξεως εκ μέρους του τμήματος προσφυγών, η Capella έπρεπε να αναμένει ότι η κρίση του εξεταστή επί της διεκδικήσεως προτεραιότητας για το σήμα στο οποίο στηριζόταν η ανακοπή θα εξεταζόταν εκ νέου από το τμήμα προσφυγών.

90 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει επίσης να επισημανθεί ότι επετράπη στην Capella να υποβάλει τις παρατηρήσεις της επί του υπομνήματος με το οποίο η παρεμβαίνουσα εξέθεσε τους λόγους της προσφυγής της 7ης Μαρτίου 2011 και ότι η Capella είχε ακόμη μία ευκαιρία να διατυπώσει την άποψή της σχετικώς, όταν κλήθηκε από το τμήμα προσφυγών, στις 25 Νοεμβρίου 2011, να υποβάλει τις παρατηρήσεις της σε αντίκρουση των παρατηρήσεων της παρεμβαίνουσας της 12ης και της 19ης Οκτωβρίου 2011, όσον αφορά την απόφαση του Landgericht Mannheim της 23ης Σεπτεμβρίου 2011 (βλ. σκέψη 14 ανωτέρω).

91 Επιπλέον, το τμήμα προσφυγών δεν όφειλε να ενημερώσει την Capella ότι δεν επρόκειτο να επικυρώσει την κρίση του εξεταστή ως προς το βάσιμο της διεκδικήσεως προτεραιότητας. Πράγματι, το δικαίωμα ακροάσεως κατά το άρθρο 75, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 207/2009 περιλαμβάνει τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που αποτελούν τη βάση για την πράξη με την οποία λαμβάνεται απόφαση, αλλά όχι και την τελική θέση που προτίθεται να λάβει η διοίκηση [απόφαση της 7ης Σεπτεμβρίου 2006, L & D κατά ΓΕΕΑ — Sämann (Aire Limpio), T-168/04, Συλλογή, EU:T:2006:245, σκέψη 116].

92 Ως εκ τούτου, τα επιχειρήματα που αντλούνται από παράβαση του άρθρου 75, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 207/2009 πρέπει να απορριφθούν.

– Επί των επιχειρημάτων που αφορούν την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

93 Συναφώς, αφενός, καθόσον η προσφεύγουσα επικαλείται τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη στις καταχωρίσεις στο μητρώο, αρκεί να υπομνησθεί ότι, λόγω των όσων εξετέθησαν στη σκέψη 89 ανωτέρω, η προσφεύγουσα δεν μπορούσε να αποκλείσει το ενδεχόμενο το τμήμα προσφυγών να εξετάσει το βάσιμο της διεκδικήσεως προτεραιότητας.

94 Αφετέρου, καθόσον η προσφεύγουσα προτίθεται επίσης να επικαλεσθεί ότι το τμήμα προσφυγών, πριν λάβει απόφαση που αφίσταται της συνήθους πρακτικής του ΓΕΕΑ, κατά την οποία έγγραφα όπως αυτά που είχε υποβάλει η προσφεύγουσα γίνονται δεκτά ως έγγραφα προτεραιότητας, όφειλε να ενημερώσει την Capella ως προς τις αμφιβολίες του, πρέπει να διαπιστωθεί ότι η προσφεύγουσα δεν προσκομίζει κανένα στοιχείο δυνάμενο να αποδείξει την ύπαρξη τέτοιας πρακτικής. Συγκεκριμένα, τα έγγραφα που προσκόμισε η προσφεύγουσα προς στήριξη του επιχειρήματός της είναι επιστολές, στις οποίες ο εξεταστής του ΓΕΕΑ καλεί την Capella να υποβάλει τα έγγραφα προτεραιότητας «σύμφωνα με το άρθρο 30 του κανονισμού 207/2009 και τον κανόνα 6 του κανονισμού 2868/95», σε ορισμένα εκ των οποίων επισήμαινε ότι, κατ' εφαρμογήν της αποφάσεως EX-03-5, δεν απαιτούνταν η υποβολή ακριβούς αντιγράφου. Εντούτοις, ούτε από τις ενδείξεις αυτές ούτε από τις διατάξεις στις οποίες παραπέμπει ο εξεταστής προκύπτει ότι συμπληρωμένο έντυπο αιτήσεως καταχωρίσεως, από το οποίο δεν συνάγεται αν και πότε παρελήφθη από το οικείο γραφείο, μπορεί να θεωρηθεί επαρκές έγγραφο προτεραιότητας κατά την έννοια του κανόνα 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95 και του άρθρου 1 της αποφάσεως EX-03-5 (βλ. σκέψη 78 ανωτέρω).

95 Ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθούν τα επιχειρήματα που αντλούνται από παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, χωρίς να απαιτείται απόφανση επί του παραδεκτού των εγγράφων που προσκομίσθηκαν προς στήριξη των επιχειρημάτων αυτών, τα οποία η προσφεύγουσα υπέβαλε κατόπιν της ασκήσεως της προσφυγής της και στο υπόμνημά της απαντήσεως, στο πλαίσιο απαντήσεως σε ερώτηση που έθεσε το Γενικό Δικαστήριο.

– Επί των συνεπειών του σφάλματος στο οποίο υπέπεσε ο εξεταστής

96 Εάν υποτεθεί ότι, με τα επιχειρήματα αυτά, η προσφεύγουσα προτίθεται επίσης να προβάλλει ότι, λόγω του σφάλματος στο οποίο υπέπεσε ο εξεταστής, το τμήμα προσφυγών όφειλε να ενημερώσει την Capella για τις αμφιβολίες του, τότε και τα επιχειρήματα αυτά πρέπει να απορριφθούν.

97 Συναφώς, καταρχάς, διαπιστώνεται ότι, εν προκειμένω, το σφάλμα του εξεταστή συνίσταται απλώς στην πεπλανημένη κρίση ότι τα έγγραφα που υπέβαλε η Capella πληρούσαν τις απαιτήσεις του άρθρου 1 της αποφάσεως EX-03-5.

98 Εν προκειμένω, όμως, το σφάλμα αυτό του εξεταστή δεν υποχρέωνε το τμήμα προσφυγών να καλέσει την Capella προκειμένου αυτή να λάβει θέση ειδικώς επί του θέματος αυτού, δεδομένου ότι, λαμβανομένων υπόψη των όσων εξετέθησαν στις σκέψεις 89 έως 91 ανωτέρω, το ζήτημα αν η κρίση του εξεταστή περί της διεκδικήσεως προτεραιότητας ήταν πεπλανημένη προβλήθηκε από την παρεμβαίνουσα.

99 Εν συνεχεία, σε περίπτωση κατά την οποία, με τα επιχειρήματα αυτά, η προσφεύγουσα προτίθεται να υποστηρίξει ότι, εξαιτίας του σφάλματος του εξεταστή, η Capella δεν μπόρεσε να υποβάλει τα απαιτούμενα έγγραφα, και η αιτίαση αυτή πρέπει να απορριφθεί.

100 Συγκεκριμένα, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το σφάλμα του εξεταστή ουδόλως περιόρισε τις δυνατότητες της Capella να υποβάλει τα απαιτούμενα έγγραφα προτεραιότητας, αλλά, αντιθέτως, ότι, συναφώς, ο εξεταστής τήρησε καθόλα την προβλεπόμενη από τις εφαρμοστέες διατάξεις διαδικασία.

101 Όπως προκύπτει από τα άρθρα 1 και 2 της αποφάσεως EX-05-5, απέκειτο, καταρχήν, στην Capella να εξετάσει αν τα απαιτούμενα στοιχεία ήταν διαθέσιμα στον διαδικτυακό ιστότοπο του Österreichisches Patentamt και, σε εναντία περίπτωση, να καταθέσει το απαιτούμενο έγγραφο προτεραιότητας. Η ερμηνεία αυτή ενισχύεται από τη δωδέκατη αιτιολογική σκέψη της αποφάσεως αυτής, κατά την οποία «ο αιτών ως εκ της ιδιότητάς του αυτής είναι σε θέση να διακριβώνει, κατά τη διεκδίκηση προτεραιότητας ή αρχαιότητας, αν το απαιτούμενο στοιχείο είναι διαθέσιμο σε διαδικτυακό ιστότοπο, έτσι ώστε να γνωρίζει εκ των προτέρων αν πρέπει να προσκομίσει έγγραφο προτεραιότητας ή αρχαιότητας». Όπως, όμως, εξετέθη στις σκέψεις 76 έως 79 ανωτέρω, η Capella δεν υπέβαλε το απαιτούμενο έγγραφο.

102 Σύμφωνα με τον κανόνα 9, παράγραφος 3, στοιχείο γ', του κανονισμού 2868/95, με έγγραφο της 21ης Δεκεμβρίου 2009, ο εξεταστής κάλεσε την Capella να υποβάλει το έγγραφο προτεραιότητας που απαιτείται βάσει του κανόνα 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95 έως και τις 22 Φεβρουαρίου 2010, διευκρινίζοντας ταυτόχρονα ότι, βάσει του άρθρου 1 της αποφάσεως EX-03-5, αρκούσε η υποβολή ακριβούς αντιγράφου και ότι, σε περίπτωση στην οποία η εταιρία αυτή δεν ανταποκρινόταν στην κλήση αυτή, θα εξέπιπτε του δικαιώματος προτεραιότητας. Όπως, όμως, εξετέθη στις σκέψεις 76 έως 78 ανωτέρω, το έγγραφο που προσκόμισε η Capella στις 22 Φεβρουαρίου 2010, δηλαδή κατά την τελευταία ημέρα της προθεσμίας που είχε τάξει ο εξεταστής, δεν ήταν το απαιτούμενο έγγραφο προτεραιότητας.

103 Υπό τις περιστάσεις αυτές, δεν απέκειτο στον εξεταστή να καλέσει εκ νέου την Capella να υποβάλει το απαιτούμενο έγγραφο. Αντιθέτως, όπως προκύπτει από τον κανόνα 9, παράγραφος 6, του κανονισμού 2868/95, σε περίπτωση κατά την οποία το απαιτούμενο έγγραφο προτεραιότητας δεν κατατεθεί εντός της ταχθείσας από τον εξεταστή προθεσμίας, ο ενδιαφερόμενος εκπίπτει της διεκδίκησης του δικαιώματος προτεραιότητας.

104 Ως εκ τούτου, διαπιστώνεται ότι, υπό τις περιστάσεις της προκειμένης υποθέσεως, το σφάλμα στο οποίο υπέπεσε ο εξεταστής δεν υποχρέωνε το τμήμα προσφυγών να ενημερώσει την Capella για τις αμφιβολίες του όσον αφορά το βάσιμο της διεκδικήσεως προτεραιότητας για το σήμα επί του οποίου στηριζόταν η ανακοπή.

105 Κατά συνέπεια, πρέπει να διαπιστωθεί ότι καμία εκ των περιστάσεων που προβάλλει η προσφεύγουσα δεν υποχρέωνε το τμήμα προσφυγών να ενημερώσει την Capella για τις αμφιβολίες του και να την καλέσει να διατυπώσει τις απόψεις της σχετικώς.

106 Επιπλέον και εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι υπήρξε τέτοια υποχρέωση, η παράβασή της δεν θα μπορούσε να έχει ως συνέπεια την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

107 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να υπομνησθεί ότι ο προσφεύγων δεν έχει κανένα έννομο συμφέρον για την ακύρωση αποφάσεως λόγω τυπικής πλημμελείας, σε περίπτωση κατά την οποία αν ακυρωθεί η απόφαση μπορεί να αντικατασταθεί μόνον με νέα, η οποία θα είναι όμοια με την ακυρωθείσα απόφαση επί της ουσίας [αποφάσεις της 3ης Δεκεμβρίου 2003, Audi κατά ΓΕΕΑ (TDI), T-16/02, Συλλογή, EU:T:2003:327, σκέψεις 97 έως 99, και της 12ης Δεκεμβρίου 2007, DeTeMedien κατά ΓΕΕΑ (suchen.de), T-117/06, EU:T:2007:385, σκέψη 49].

108 Εν προκειμένω, όμως, ακόμη και αν το τμήμα προσφυγών είχε ενημερώσει την Capella για τις αμφιβολίες του όσον αφορά τη διεκδίκηση προτεραιότητας και η δεύτερη είχε υποβάλει το απαιτούμενο έγγραφο προτεραιότητας κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ανακοπής, αυτό δεν θα μπορούσε να μεταβάλει το διατακτικό της αποφάσεως την οποία ήταν υποχρεωμένο να εκδώσει το τμήμα προσφυγών. Πράγματι, δεδομένου ότι η Capella δεν κατέθεσε το έγγραφο αυτό εντός της ταχθείσας προθεσμίας, μολονότι τα διαδικαστικά δικαιώματά της ήταν καθ' όλα διασφαλισμένα, εν πάση περιπτώσει, το τμήμα προσφυγών θα έπρεπε να διαπιστώσει την έκπτωση από το δικαίωμα προτεραιότητας κατ' εφαρμογήν του κανόνα 9, παράγραφος 6, του κανονισμού 2868/95.

109 Ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθεί και ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως, καθώς και οι αιτιάσεις περί παραβιάσεως της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης οι οποίες προβλήθηκαν στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως.

Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως

110 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί και ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από το ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, το τμήμα προσφυγών έλαβε υπόψη την κακοπιστία της Capella, μολονότι το στοιχείο αυτό δεν λαμβάνεται υπόψη στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από τα προεκτεθέντα, η προσβαλλόμενη απόφαση ερείδεται επί της κρίσεως ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση ήταν προγενέστερο του σήματος επί του οποίου στηριζόταν η ανακοπή, οπότε η διεκδίκηση προτεραιότητας για το δεύτερο αυτό σήμα έπρεπε να απορριφθεί.

111 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

112 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με τα αιτήματα του ΓΕΕΑ και της παρεμβαίνουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (ένατο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Η Copernicus-Trademarks Ltd φέρει τα έξοδά της, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) και η Maquet SAS.

Berardis Czúcz Popescu

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 25 Ιουνίου 2015.

(υπογραφές)